

Moș Crăciun în noaptea de Crăciun

PERSONAJE:

Moș Crăciun: MC

Primul colindător: 1C

Al doilea colindător: 2C

Al treilea colindător: 3C

Prima tânără: 1T

A doua tânără: 2T

A treia tânără: 3T

Lectorul 1 și 2: L1 și L2

Maria

Iosif

Trei păstori

Trei magi

Bătrânul Simeon

Cor: cântecele intercalate sunt la alegere

Scena 1:

Intră MC, bătrân, cu un palmier, trage după el un sac cu daruri:

MC.: of, of, of! (*își șterge sudoarea frunții și își rezemă palmierul*) Sper să fie ultimul an ... chiar că am îmbătrânit! Chiar că nu mai pot! Cadouri, cadouri, cadouri ... și copiii ăștia care nu se mai satură de cadouri! Cadouri, cadouri ... (*se pornește iar la drum*).

Intră din direcția opusă trei colindători gălăgioși (râd, vorbesc)

1C.: Moș Crăciun! Moș Crăciun!

Când îl văd pe Moș Crăciun încep să cânte toți trei:

Moș Crăciune, Moș Crăciune,
încotro vrei s-o apuci,
ți-aș cânta florile dalbe

2C.: Bună seara! Dar încontro așa devreme? Nu e încă miezul nopții și copiii nu dorm! Te vor vedea, te vor descoperi ... vor înțelege cine ești ... că ești mascat!

MC.: Nu sunt mascat! Ai înțelege? Vor înțelege că sunt Moș Crăciun cel adevărat!

3C. (*il pipăie, îl trage de barbă*): Ești Moș Crăciun adevărat! Oooo, Ooooo ha, ha, ha!!! Parcă nu știu că-i doar o poveste pentru copii!

MC.: nu mai râde, mai degrabă vino să mă ajuți. Nu vezi că-s bătrân și nu mai pot? (*își șterge din nou sudoarea frunții*).

3C. (*Cântă*): Moș Crăciune, moș Crăciune ... (*începe să tragă sacul*)

2C. (*către 3C*): Dar unde te pornești? Nici nu știi unde trebuie să ajungă?!

1C.: Moșule, hai să te ajutăm... dar, ... (*mirat*): un palmier? Unde-i bradul? Of, ce Moș Crăciun mai ești?

MC.: m-am grăbit, era întuneric în magazie ... nici nu mi-am dat seama că nu-i un brad ... of, of, of ... ce mă fac acum? (*Preocupat*): ce mă fac?

2C.: hai, nu te preocupa ... o scoatem noi cumva la capăt!!!

Pornesc toți patru. Se aud cântări

Cor, 1T, 2T, 3T (*în jurul coroanei de advent*):

„**Ant.** Regelui care va veni, veniți cu toți să ne-nchinăm.

Ni se va naște un prunc și se va chema Dumnezeu cel Puternic/ Și va sta pe tronul tatălui său David și va domni/ având în mână sa toată puterea. **Ant.**

Măine se va șterge vinovăția lumii Și asupra noastră va veni Mântuitorul lumii!

Regelui care va veni, veniți cu toți să ne-nchinăm. **Ant.**”

MC.: cântă... cineva cântă ... N-am fost niciodată pe strada asta șt,șt,șt,șt...

2C.: e strada Plopilor fără Soț

MC.: și cine cântă cântece sfinte?

3C.: e ultima zi a novenei de Crăciun.

MC.: Novenă?! N-am mai auzit! Chiar n-am mai auzit!

2C.: Sărbătoarea Crăciunului este pregătită de întreaga Biserică de o novenă, 9 zile de rugăciuni ...

Cor, 1T, 2T, 3T (*în jurul coroanei de advent, fundal*):

„**Ant.** Regelui care va veni, veniți cu toți să ne-nchinăm.

Betleem, orașul celui Preaînalt, din tine va ieși stăpân pentru poporul lui Dumnezeu/ Și va fi preamărit între toate popoarele/ Și va fi pace pe pământul nostru. **Ant.**”

1C.: pentru că se naște Isus, se naște Mântuirea, Lumina Lumii!

MC.: Lumina lumii?

Toți patru trag cu urechea:

Scena 2:

(1T, 2T, 3T se îndepărtează de la coroană)

1T.: Ce mai avem de făcut? Acuși începe Sf. Litughie!

2T.: abia aștept să punem pruncușorul în iesle ... abia aștept cadourile! Cadourile!

MC (*își șterge sudoarea frunții ... borborosește*): Cadouri ... cadouri ...

3T.: mai trebuie instalația, brăduleții și căsuțele.

1T.: îmi place Crăciunul, dar, ce înseamnă oare „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu? El era viața și era lumina oamenilor ...

MC.: Lumina oamenilor? Lumina lumii?

2C.: șt, șt, șt ... să auzim ... să ascultăm!

3T.: lasă acum citatele biblice și teologia ... hai să ne terminăm treaba, trebuia să mergem și la colindat!

1T, 2T, 3T pleacă.

1C.: să intrăm în biserică și să vedem cum au pregătit surorile de la cămin ieslea. De obicei o pregătesc foarte frumos!

MC.: ieslea? Care iesle? Care pruncușor? (scotocește în sac): eu am bomboane, ciocolată, telefoane, MP3 ...

2C.: Pruncușorul: Cuvântul care era Dumnezeu.

MC.: hai lăsași-mă în pace ... vreți să-mi schimbați direcția ... cum să intru într-o biserică?

1C.: hai ... (îl trage).

Intră în Biserică.

MC. (vede bradul în colț): bradul, bradul ... am nevoie de brad ...

1C.: pe acela nu-l putem lua ... lasă că o să găsim altul. Acum hai să vedem ieslea.

Toți se apropie de iesle și se uită îndelung, se miră ... apoi se așează.

MC. (cască tare): în sfârșit așezat ... mă ia oboseala ... (*adoarme, sforăie*)

1C.: Moșule, chiar dormi?

2C.: oooo, sforăie!

3C.: hai să ne odihnim puțin și noi.

(Dorm cu toții, sforăie)

Se pregătesc personajele biblice și lectorii.

Cor:

1C.(se trezește, se șterge bine la ochi): cine cântă? Chiar am dormit? (*îi trezește pe ceilalți, în șoaptă*): hei, trezirea... începe liturghia ... (*se uită bine în jur*) cred că e sceneta!

2C. (se aranjează repede, îl trezește pe Moș, vorbește în șoaptă): Moșule, Moșule, trezește-te, începe sceneta ... hai ... să vezi ce frumos o să fie!

MC. (vrea să se ridice, dar este tras înapoi): și acum sunt obligat să stau aici ... dar, hai, fie!

1C.: ai să vezi că o să-ți placă! La sfârșit o să ne mulțumești!

Cor:

Scena 3

L1. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. *(o tânără duce la iesle, solemn, Biblia. Se oprește în fața ieslei și așteaptă)* Acesta era la început la Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există. În el era viața și viața era lumina oamenilor, iar lumina în întuneric luminează, dar întunericul nu a cuprins-o. Cuvântul era lumina adevărată *(trei tinere duc la iesle trei lumânări de culori diferite. Se opres în fața ieslei și așteaptă)* care, venind în lume, luminează pe orice om. Era în lume și lumea a luat ființă prin el, dar lumea nu l-a cunoscut. A venit la ai săi, dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup *(Biblia și lumânările sunt așezate în jurul ieslei, după o plecăciune)* și a locuit între noi iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a unicului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. *(In 1, 1-5. 9-12. 14)*

Cor:

L1.: În zilele acelea, a venit un decret din partea lui Cezar August ca să se facă recensământ pe tot pământul. Toți mergeau să fie înscrși, fiecare în cetatea sa. Și Iosif *(Iosif și Maria se pornesc înspre iesle)* a urcat din Galileea, din cetatea Nazaret, către Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem, întrucât era din casa și familia lui David, pentru a se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca Maria să nască *(Maria așează Pruncușorul în iesle. Iosif o ajută și amândoi rămân lângă iesle)* și l-a născut pe fiul ei, primul născut, l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu era loc de găzduire pentru ei. În același ținut erau unii păstori care trăiau pe câmp și păzeau turmele pe timpul nopții *(păstorii sunt împreună. Le apare îngerul)*. Și le-a apărut un înger al Domnului și gloria Domnului i-a învăluit în lumină, iar ei au fost cuprinși de o mare spaimă. Îngerul le-a spus:

L2.: „Nu vă temeți, căci, iată, vă vestesc o mare bucurie care va fi pentru tot poporul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul. Acesta este semnul: veți găsi un copil înfășat și culcat în iesle”.

L1.: Dintr-o dată, s-a unit cu îngerul o mulțime din oastea cerească, laudându-l pe Dumnezeu și spunând:

Cor: Gloria, gloria, gloria în excelsis Deo! /2v

L1.: Când îngerii au plecat de la ei spre cer, păstorii au spus unii către alții:

L2.: „Să mergem până la Betleem și să vedem acest Cuvânt care s-a făcut și ce ne-a făcut cunoscut Domnul”.

L1.: *(păstorii merg la iesle și oferă darurile lor)* Au plecat, deci, în grabă și i-au găsit pe Maria, pe Iosif și copilul culcat în iesle. După ce l-au văzut *(păstorii merg bucuroși la colindători, la Moș, la cei din primele bănci, care se uimesc)*, au făcut cunoscut cuvântul care le fusese spus despre acest copil. Toți cei care auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori. Apoi păstorii s-au întors,

glorificându-l și lăudându-l pe Dumnezeu pentru tot ce au auzit și au văzut, după cum le-a fost spus. (Lc. 2,1-13. 15-2).

Cor:

(magii se îndreaptă spre iesle și întreabă colindătorii, Moșul, în dreapta și în stânga)

L1.: În zilele lui Irod, regele, iată că au ajuns la Ierusalim niște magi din Răsărit și întrebau:

L2.: „Unde este regele nou-născut al iudeilor? Căci am văzut steaua lui la răsărit și am venit să-l adorăm”.

L1.: *(magii văd steaua)* și iată că steaua pe care o văzuseră la răsărit mergea înaintea lor până când, venind, s-a oprit deasupra locului unde era copilul. Când au văzut steaua, au fost cuprinși de o bucurie foarte mare. Și, intrând în casă, au văzut copilul împreună cu Maria, mama lui. Apoi, căzând la pământ, l-au adorat și, deschizând tezaurele lor, i-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă *(magii oferă darurile lor și se închină adânc)* (Mt. 2,1-2. 7-11).

Cor:

(Maria – cu Pruncușorul în brațe și Iosif se îndreaptă încet spre Simeon)

L1.: Când s-au împlinit zilele purificării lor, după Legea lui Moise, l-au dus la Ierusalim ca să-l ofere Domnului. Și iată că era la Ierusalim un om cu numele Simeon și acesta era un om drept și evlavios care aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era asupra lui. Îi fusese revelat de Duhul Sfânt că nu va vedea moartea înainte de a-l vedea pe Cristosul Domnului. A fost condus de Duhul Sfânt la templu, iar când părinții l-au adus pe copilul Isus, ca să facă după obiceiurile Legii cu privire la el, l-a luat în brațe și l-a binecuvântat pe Dumnezeu spunând:

(Simeon ia Pruncul în brațe și în înălță spre cer)

L2.: „Acum slobozește-l, pe slujitorul tău, Stăpâne, după cuvântul tău, în pace, căci au văzut ochii mei, mântuirea ta, pe care ai pregătit-o înaintea tuturor popoarelor, luminează spre luminarea neamurilor și slava poporului tău, Israel!”

L1.: Tatăl și mama lui se mirau de cele spuse despre el. (Lc. 2,22-33).

Cor:

Scena 4

1C. (spre ceilalți doi): În fiecare an am participat la sceneta de Crăciun ... chiar jucam. Odată am fost Baltazar ... odată un păstor ... dar ... anul acesta am trăit din plin Misterul Întrupării. Parcă l-am înțeles mai bine, mai adânc ... Cuvântul era Dumnezeu ... Cuvântul s-a făcut trup ... iar noi avem puterea să devenim fii a lui Dumnezeu! Pruncușorul este Cuvântul ... și s-a întrupat pentru ca eu și noi și toți oamenii să devenim fii a lui Dumnezeu!

2C.: și când mă gândesc că urmează fuga în Egipt ... și uciderea pruncilor nevinovași ... câtă suferință!

3C.: Moșule, ție ți-a plăcut?

MC. e fără cuvinte.

3C.: Ai rămas fără cuvinte?

MC.(către public): pentru 50 de ani am fost un Moș Crăciun doar pentru cadouri. Pentru 50 de ani m-am supărat pe toți cei care erau nemulțumiți de cadouri... Acum pot să mor fericit: am înțeles că Sărbătoarea Crăciunului este și pentru mine, că Isus Cristos, Lumina Lumii s-a născut și pentru mine. Pot să spun ca și Simeon: „Acum slobozește pe slujitorul tău stăpâne, căci au văzut ochii mei Mântuirea mea „, **(ia Pruncușorul în brațe):** Pruncușorule Isus, bătrân cum sunt, îndrăznesc să-ți cer mai mult decât bătrânul Simeon: Îți cer să mai fiu Moș Crăciun pentru încă 50 de ani ca să vestesc tuturor Evanghelia Bucuriei. Da, Evanghelia Bucuriei, pentru că am înțeles că s-a născut Mântuirea.

1C.: Moșule, ești inspirat de Duhul Sfânt! Evanghelia Bucuriei este Scrisoarea Apostolică a Sf. Părinte papa Freancisc!

MC.: nu-l cunosc pe Sf. Părinte, dar dacă tu spui că sunt inspirat, te cred!

2C.(către spectatori): După cum v-ați dat seama, sceneta noastră s-a sfârșit! Vă dăruim un gând scurt din această Scrisoare Apostolică a Sf. Părinte Papa **și** sperăm ca acest Crăciun să fie pentru fiecare dintre noi un moment de transformare interioară, așa cum a fost pentru Moș Crăciun iar Maica Sfântă să ne fie model, ea care a știut să transforme un grajd de animale în Casa lui Isus, doar cu câteva scutece și cu multă multă tandrețe și afecțiune.

Moș Crăciun și colindătorii împart urările celor prezenți.

Cor: